

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

за члнй рік . . . 20 кер.

в п.ч року . . . 10 кер.

на черть року . . . 5 кер.

а. місяць . . . 170 кер.

За границею:

члнй рік . . . 16 рублів

або 36 франків

на пів року . . . 8 рублів

або 18 франків

Поодинокое число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш мплостя і віра не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що два крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудня.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. п. л. Дембровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає слідше напередне застережене.—

Рекламациі неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні: приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надєланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Розправа над наглими внесеньми в справі галицьких виборів.

(X) Нова посольська палата не могла доси вийти з розправ над наглими внесеньми, котрі нагадують зовсім давню палату. Спершу відбула ся широка вельми розправа задля перенесеня трех урядників підчас виборчого руху, а відтак два дні розправляла палата над наглими внесеньми в справі виборів в Галичині. В останних десятиліттях кожда сесия державної ради почнала ся на основі наглих внесень широкою і горячою звичайно розпраною про виборчі надужитя в Галичині а справа не змінилася ся також із заведенем загального права виборчого. І сим разом появилися наглі внесеня про галицькі вибори, а розправа, котрої хід ми подали, о скілько було можливе у вузьких рамках нашої часописи, була сим разом ще горячіша як давнійше. Наглість сих внесень одначе, як і внесене на вибір окремої слідчої комісії відкинено 249 голосами проти 138 і справою сею наслідком того буде займатися легітимацийна комісія. Міністер внутр. справ бар. Біперт боронив становища правительства а особливо горячо станув в обороні намісника гр. Потоцького, хоч не в усім признав поправним поступованє деяких органів і властей правительственних підчас виборів в Галичині. Проти наглости голосували християнські суспільники, німецький союз національний (се т. зв. вольнодумці і поступовці німецькі, на котрих звичайно Русини числили!), польське коло, чеський союз, полудневі Славяни, Італіянци і Волохи, а за наглостю голосував соціалістичний союз, руский клуб, польські людовці і кількох німецьких поступовців.

Після проголошеня висліду голосованя одержав слово віцепрезес кола др. Дулемба, щоби іменем свого клубу запротестувати в промові до президента проти обмежуваня свободи слова з боку соціалістичних і руских послів. Ледви промовив др. Дулемба кілька слів, підняли ся з своїх місць рускі послы і в тій хвилі (денкі дневники подають, що на даний знак д-ром Трильовским), роздався в салі спів «Ще не вмерла Україна», а по відспіваню двох строф, співано першу строфу пісні «Не пора». Спершу вся палата прислухувала ся спокійно сій співній демонстрації, але опісля роздали ся оклики протестів з

польських і християнсько-соціалістичних лавок, одначе рускі послы докінчили свого співу, котрий тривав около 10 хвиль. В половиці сего співу підняв ся міністер-президент бар. Бека з ним всі інші міністри і вийшли демонстративно з салі. За ними вийшли і деякі послы, і на лавах християнських суспільників пос. Прохаска взивав до виходу, але на приказ дра Люеґера, всі остали на своїх місцях.

Про сю демонстрацію розписали ся широко краєві і віденські дневники, жадібні всякої сензації, але до тих описів подавали і свої замітки про можливе її значінє і наслідки. Тимто вважаємо нашим обовязком подати сї голоси до відомости читачів.

N. fr. Presse, котра задля вибору християнського суспільника д-ра Вайскірхнера рада всяким подіям, які сприяють правильну роботу парламентарну, відносить ся прихильно до сеї демонстрації, хоч зазначає також і нарушенє реґулярну та парламентарного порядку і безвиглядність успіху такої демонстрації. Ось що між иншим пише сей дневник в огляді засіданя сего:

«І ті послы, що ніяк не солідаризують ся з формою демонстрації, не могли не віднести сильного вражіння з сеї сцени. Співали в австрійськім парламенті вже нераз, останній раз на тім нічнім обструкційнім засіданю, на яким Чехи устроїли формальний концерт. Але нинішній спів Русинів не був способом до якоїсь тактичної ціли. Се був, що правда, непарламентарний, але через те не менше успішний і природний вислов важко ображеного національного почуття. Демонстрация, як запевняли рускі послы, не була ані приготована ані аранжована. Після того, як дебага про галицькі вибори два дні держала уми найбільше інтересованих в роздражненю, наступив самовільний вибух. Задумчива пісня, яку співають в стінах України, не могла, очевидно, мати повного успіху в салі засідань віденського парламенту. Але все таки настроєне вражінє того співу не могло бути затерте».

А у вступній статі висловлює ся N. fr. Presse ось як про сї події:

«Нині в парламенті співали. Чи з цілим уплянованем політичної штуки, чи в найвисшій розбурханю пристрастий, яке тільки може вилити ся піснею, чи з обчисленем на успіх, чи в наївнім роздражненю, сего не могли би мабуть сказати навіть ті, що в сій новій формі переступили реґулярмін.

Рускі послы після відкинєня всіх наглих внесень, які домагали ся спеціального доходженя галицьких виборчих надужить, відспівали два національні гимни, які з народної душі малюють віру в ліпшу будучність. Се характеристичне і щось зовсім особливе. Парляментарний порядок важко нарушено, але притім послы дізналися через найбезпосереднійше вражінє і через найживійше представленє, який настрої серед мільонів Русинів. Коли лунав спів і сильні голоси відбивали ся від скляного склепіння, боґагом майже насильно пригадано, що в Галичині борють ся не тільки партії, але також два народи, що там треба полагодити національне питанє, якого наглість не дасть ся усунути ані голосованем міністерияльних партій ані тим менше шаблонними промовама міністра. Тим співом Русини, про яких давнійші парламенти так мало знали і чули, вийшли знов у публичне житє. Загальне право голосованя дало їм також мало, але все таки відважило віко їх домовини і збудило їх до політичного воскресеня. Тепер зголошують ся їх заступники, як видно, горячокровні ентузіясти, і співають, що їх нація і їх вітчизна ще не вмерла. Славянський спів, а одначе боґато Славян у палаті наповнив він смертним жахом. Бо був се похоронний спів для славянської більшости, яка ніколи не хотіла нічого знати про тих бідних братів і мільони славянської нації віддала на поталу божкови амбіції, еґоїзму та інтриґи».

(Конець буде).

Що жене за море?

(Допись з Довгополя).

В другій половині мая і першій червня с. р. мав я три конечні дороги. За кождим разом, почавши з Вижниці, мусів я наслухатись боґдай на кількох станциях залізничних — голосінь, гей по умерлих. Були се голосіня емігрантів і по емігрантах за море. Ані чудний май, ані гарна зелень не могли вплинути на успокоєнє. Годі було дібрати енергії (а у мене її під достатком), щоби повздержати сльози.

Нігде правди діти, що відвічна а ще й теперішня опіка над нашим хліборобом жене єго за море. Се головна причина. Опікуни накладають додатки і 440%, як се мені показував такий повітовий опікун. «Ми й таке потрафим», бу-

ла відповідь такого опікуна повітового на моє зчудоване з висоти надмірно великого бюджету в Довгополі*). Опікуни повітові не питають, затверджують бюджет гром. — і коли аж наробить ся великого рейваху, а се дуже рідко лучаєсь, обнижають з 191% на 17%, як се мало місце, де чисар Gallewicz «ввалив» без ухвали ради гром. 191% лише на потреби шкільні!!

В моїх дописах по часописах, вказував я на всякі надужитя, через які мужик убожіє та домагаєсь заради. Я дуже вдячний Его Ексс. Митрополитови, за піднесенє справи жабівської в соїмі а п. Барвінському в парламенті, де свого часу особливо в бюджетовій комісії прискіпав ся до був. міністра Spensbodena — так, що той наказав доходженє проєривди гуцульскі. Се схаменуло трохи кривдників на якийсь час. Тим зрушив я гніздо шершенів, ласих на легку наживу, і замовк — не зо страху перед ворогами, але не найшовши піддержки там, де я її найпевніший повинен був найти.

Та годі мовчати, треба вказувати на небезпеку, щоби знову, коли мужик з болю йойкає, не крикнули, що гуцули бунтують ся.

Вертаю від хорого та подоганню гуцула, котрий ішов в «бутин» — лісову роботу в гори. Звідує гуцул за Трильовського, за Войнаровського, чи дужі? а може пішли у дїтьче? — бо наш піп каже, що п. Войнаровський такий дїдько як Трильовський, — «не хотілисте драби божу дитинку (Дудикевича) вибрати». Переповівши всякі такі подрібні «наказуваня» (проповіді) за «божу дитинку», запаливсь гуцул, очи у него заогнились, сокира в руці до «маху» (значить рубаня), та до мене: «Татку! відай і послі не віробє нам доброго права, не добудєсь правди, треба буде нам мужикам самим собі добувати, бо всяка галиця (нужда) нас присіла. Гаруєш ціле житє — і від нікого доброго слова не вчуєш. Зайдеш до попа, псьочить ті, щос на «божу дитинку» не голосував, — прийдеш до Косова або до Кутів, згунцають на ті (змаршкають), як на котюгу (пса). Маєш си так карати, то лїпше гинути «раз неня родила», та може нашим дітям буде лїпший пошанівок. Довго опираєсь гуцул і недавав ся переконати, що се не довело би до цілі — принаймі так скоро.

Ми «роздакувались» (гуцул за щиру науку радо «декуює») і ледви я на поріг моєї «резиденції», як застаю два «окази» — «що треба собі самому правду уробити. Оден гуцул ішов поверх 20 км. до мене, бо ніхто не хотїв єму «форлядунку» прочитати. «То до мене не належить» — а по дорозі було більше як 10 «інтелігентів». Гуцул зістав певно наочно засуджений, бо розправа єго була в окржнім суді, віддаленім від осідку гуцула поверх 100 км., того самого дня.

Другий гуцул був знову з далека — з тим, що завтра має подати лихвареві 429 кор. 70 с. Був той гуцул у свого пароха, ішов по при «резиденції» дру-

*) а чому ж сего не подасть ся до відомости послів або й намісництва чи кр. видлу? — Ред.

гих трех парохів — і ніхто єму не сказав: «старай гроші на речинець, боє добровільно в суді погодив ся».

Які бувають «добровільні» угоди в суді, подам нагий факт. Декретом дідиэми присуджено вдовиці досмертний ужиток з 1/7 части ґрунту, а що на тім ґрунті були довги, так суд зарядив, щоби опікун виарендовував поле на сплату довгів. Поле її досі в аренді, перевідала про се славна півка гуцульска Шухман. Намовив гуцулку, щоби єму виарендувала свій пай на 40 літ. Гуцулка спираєсь через довги. «Що тебе має за се голова боліти, не твоя голова се у суді виходити, я там як у своїй хаті. «Ти би й ємерла і не дійшла бис свого права». Гуцулка наняла на 40 літ свій досмертний ужиток з 1/7 паю за 208 кор., а треба знати, що гуцулка мала 32 літ а жид поверх 50 літ! Зробили Pachtvertrag у потаря, Жид пересидів кілька місяців, заскаржив — і стала «добровільна» угода подати binnen 14 Tagen 429 K. 20 s.!!

Як би так з приводу такої «добровільної» угоди не то «пошлюбав», але лише погрозивсь гуцул жидкови, «Słowo Polskie» понесло би у світ про bunt huculski. «Набожний» учитель, що то замилює очи ставленєм хрестів придорожних, пішов би як в 1904 по жидках, щоби свідчили против гуцулів, і були би свїжі арештованя. І ми би ждали на інтерпеляцію руско-мало-руських голосів в парламенті «руські» роки, так як досі ждемо на подібну інтерпеляцію від 1904 р. — про bunt huculski!!!

Коли би то так случайно, не дай Боже, сталось, як я ту говорю, то мій сопутник, повисше згаданий гуцул вичитавши про таке, а гуцули тепер читають пильно, прийшов би до мене, та: «Татку! будьте вібачні! я таки лїпше казав «раз мати родила»*).

Іван Попель,
парох Довгополя.

Просимо відновити передплату.

НОВИНИ

— Календар. Ві второк: руско кат: Давида преп.; римо-кат.: Йоана дам., Кир. — В середу: руско-кат.: Самсона; римо-кат.: Амалії.

— Врученє Ексс. Митрополитови ґр. Шептицькому адреси від учасників паломництва до Єрусалима відбуло ся дня 2. с. м. Депутация, зложена з оо. Е. Мляз зі Зборова, Т. Войнаровського з Балинець, Ф. Решетилівча з Гли-

*) От ся допись насуває нам деякі замітки. Перед кількома роками дневники рускі оповістили цілий довгий списє руских адвокатів і нотарів, котрі готові давати безкорісно правну оборону в подібних справах. Народний Комітет також таке оповіщує, щоби до него звертати ся в подібних справах о пораду. Чиж се все лише для реклами, бо роботи дійсної в тім напрямі не бачимо. Єсть і руский клуб і він повинен такими справами зайняти ся. Алеж так само розкриває ся тут широке поле діяльности для нашого духовенства і народного учительства до закладаня курсів для неграмотних і поучуваня та просвіти темного народу. — Ред.

нян, Г. Гнатишака з Криниць, д-ра Яшовського, д-ра Д. Дорожинського і Льва Сембратовича зі Львова, явила ся в митрополитчій палаті о 12. год. в полудне. Іменем депутатий промовив о. Мляз, висказуючи подяку Ексс. Митрополитови від всіх учасників першої збірної поїздки Русинів з Галичани до св. Землі. По тих словах ученик гімназії Ем. Дорожинський вручив Ексс. Митрополитови на спомин тої поїздки адресу з подякою. Адреса складає ся з касетки і альбома і зроблена була в Єрусалимі. Касетка, з оливоного дерева, має напись: «Руске паломництво до св. Землі 1906 р. Єрусалим». Альбом оправлений в шкіру, окрашений єрусалимским пятияраменним хрестом, містить цвіти із святих місць, адресу з подякою на пергамені і 12 більших фотографічних знімок ґруп паломництва. Потім наступають підписи всіх учасників паломництва, зібрані підчас їзди кораблем з Яффи до Триесту.

— 3 Руского Товариства педагоґічного. З початком року шк. 1907/6 отвірає Руске Товариство педагоґічне женьску школу в прав (на разі першу класу нормальну) при своїй приватній учительській женській семінарії. Школа буде поміщена при ул. Длугоша ч. 17. Вписи відбудуть ся в карцелярії семінарії (ул. Сикстуска ч. 47), а речинець вписів оповістити ся пізнійше. Замічаємо, що та школа увійде в житє без огляду на число вписаних учениць.

— 3 парламентарних кругів. Президент міністрів бар. Бек — як доносить Ruth. Kongresp. — покликав до себе дня 5. с. м. о 3/4 год. вечером парламентарну комісію руского клубу, зложеноу з посл. Романчука, Василька, Трильовського і Давидяка, в справі демонстрації руских послів в державній раді

Руский клуб вислав до повертаючих хорватских послів-сепесионістів привітну телеґраму з заявою симпатії і з желанями успіхів в борбі о самостійність Хорвації.

В Черновецькій «Буковині» подає «Озірний» (псевд.) деякі замітки що до діяльности руских послів. По звїсній демонстрації проти вибору П віцепрезидентом палати пос. Стажиньського — як доносить «Буковина» — президент палати не покликє пос. Стажиньського до заступництва. Тимчасом ведуть ся переговори між польским колом а українським клубом, аби ту справу якось полагодити. Як та справа закінчати ся, не мож тепер предвидіти. Що до промови п. Будзиновського значє «Озірний», що она «була богата своїм змістом, як звикло всі праці пос. Будзиновського і вона булаб зробила не лиш більше вражєне в парламенті, але малаб також і далеко більші наслідки, як би не разила дечї уха своїм богатством скраїних вираїв. Можна було то саме сказати лагіднійшими а тим самим ще вражливійшими словами».

Дебата над бюджетовою провізорією значє ся в палаті завтрїшного вторника. З рамени руского клубу записали ся до голосу пос др. Евген Олесницький а яко евентуальний другий бесідник пос. др. Евг. Левицкий.

Руский клуб на внесєне пос. д-ра Колесса, вислав на адресу київської «Ради» привітне письмо до бувших послів-Українців російської першої і другої думи, які в основні точки своєї програми поставили автономію України. В тім письмі висловлює руский клуб також жаль, що через розв'язанє думи спинєно осягненє постулату за здобутя горожаньської і народної свободи народів російської держави, і висловлює желанє, щоби як найскорше наспів час, коли український народ виборе собі належні права.

Пос. Тим. Старух, як доносить Ruthenische Korrespondenz, тяжко зачудував на плеврит (Rippenfellentzündung — завалєне опон ребер).

— Вчєрашний сокільський фестин в Збоїснах «не дописав» залєя дощу. Було вправді і гостей много, місцевих і зі Львова і буфет неогірший і музика сокільска і програма велика, але нестало погоди. Ледви почала ся за-

бава в двірському парку (а не в читальнянім саді), надтягнула чорна хмара і одним крилом зачепила о Збоїска. Гості а головном львівські розбігли ся як курята перед половником і хто, як міг, утікав до дому, одні фірами, а другі пішки, сяті вражінє на цілі вакації.

— **Загальні збори членів „Народної Гостиниці“**, стоваришенє зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові відбудуть ся дня 26. липня 1907 о год. 6 з полудня в власнім домі ул. Костюшки ч. 1. з отсим порядком дневним: 1) Відкрите зборів, 2) звіт дирекції і предложене білянсу та рахунку зисків і страт за 1906 р., 3) звіт комісії контрольной, 4) відчитанє звіту Краєвого Союза ревізійного, 5) означене висоти дивиденди від уділів членських за 1906, 6) доповняючий вибір членів Ради надзираючої, зглядно вибір цілої Ради, 7) внесенє і інтерпеляції членів. Тільки ті члени мають голос на сих зборах, котрі уплатили а цілости що найменше оден уділ. Легітимациєю для членів служать їх книжочки улілові. — У Львові дня 5. липня 1907. *Василь Нагірний* предсідатель Ради, *Ярослав Ільницький* член Ради.

— **З закордонної України.** „Рада“ доносить, що «союз істинно русских» в Варшаві ухвалив на своїх останних заг. зборах видавати чим скорше перелвиборчу часопись українською мовою для Русинів в Холмщині. Газету будуть роздавати даром руским виборцям люблинської і седлецкої губернії. Крім того видуть в ті сторони агітатори.

Полтавска городска управа дала виготовити два розкішні бюсти українського письменника Котляревського, з котрих оден вже поставлено на переднім фасаді школи імени поета, а другий поставлять в будинку Гоголя (театр).

Пок. Олекса Плющ (Дафненко), про котрого смерть ми оводі згадали, полишив много рукописів. Був се молодий письменник, 20-літній. Почав трудити ся на нашій літературній піві перед 4-ма роками, як був учеником гімназії. З его творів поміщено повісти «Сповідь» в Літературно-Науковім Вістнику за 1904 р., IV—V, «Плач шаленого» в альманасу «Перша ластівка», «Записки недужої людини» в альманасу «Багаття»; вірші: «Вродини хліборобского сына» в «Л.-Н. Вістнику» зв 1903 р. і поему «Палкий мисленник і учитель» в «Л.-Н. В.» за 1905 р.

— **Американська комісія еміграційна в Європі.** З Риму пишуть: Прибула до Італії із Сполучених Держав парламентарна комісія в справі розлідження еміграційного питаєня не

лише в Італії, але й в інших краях, що дають найбільше емігрантів, т. є. в Австрії і Росії. Комісія та поділила ся в Неаполі на дві секції; з тих одва з п. Діллінгом на чолі удала ся до Риму, а друга під проводом новоїорского посла Беннета оглядає полудневі провінє як Сицилію, Калябрию, Апулію, Неаполь, в яких еміграція є все значна. З Італії комісія поїде до Австрії, отже певне і до Галичини загостить.

— **Ювілейні датки на будову великої бурси Руского Товариства педагогічного** приймають: Краєвий Союз Кредитовий, Ринок ч. 10, Руске Тов. педагогічне, ул. Сикстуска 47, всі редакції народних часописий і всі філії Руского Товариства педагогічного.

— **Осінні маневри XI (львівского) корпуса** починають ся сего року аж 4. вересня і протривають до 18. вересня. Відбуваючі ся тепер баталіонові вправи скінчать ся 24. с. м., почім до 3. серпня не буде вправ, а 4. серпня пічнуть ся в околицях Львова полкові вправи, а закінчать ся дня 3. вересня. В середу дня 4. вересня львівска залога військова вирушить через Милатичі, Суходіл, Бориничі, Ходорів до Журова. На тім цілім просторі будуть відбувати ся через 4 дни вправи в бригадах. Дня 9. вересня пічнуть ся вправи в дивізіях між Журовом, Букачівцями (через Мартинів і Комарів) а Станиславом. Головні вправи в дивізіях розіграють ся в днях 12—17 вересня на просторі Станиславів-Тисмениця-Рошнів-Ганусівці. Останні вправи цілого корпуса, дивізіий проти дивізіий, відбудуть ся в днях 17. і 18. вересня, почім війська повернуть залізницями до своїх гарізонів.

— **Народні пісні в Австрії.** Міністер просвіти з нагоди проєктованого виданя монументального твору «Народні пісні в Австрії» зазначив для розгляненя української народної пісні в Австрії слідуючі особи: проф. реального школи у Львові В. Шухевича, проф. унів. д-ра Смалъ-Стоцкого, гр.-ор. конс. радн. Олександра Манастирского, залізн. комісаря Мостеста Левіцкого, всі в Чернівцях, дальше Івана Верхрацкого, проф. І. гімназії у Львові, д-ра Василя Щурата, проф. гімн. в Бродях, д-ра Івана Франка у Львові і Петра Матюка, гр.-кат. пароха в Карові.

— **Кацапске протестуюче віче** відбуло ся дня 4. с. м. в Журавні. На тім вічу — як доносить «Галичанін» — явив ся між иншими др. Дудикевич. Із великої маси ухвалених резолюцій варта згадати кілька, які ілюструють задушевні бажаня кацапских запроданців. І так по рефераті із шкільництва віче

ухвалило домагати ся: «открытія по всім большим городам восточой Галичины русских народных школ и реформы всіх середних школ в народном дусѣ; открытія во Львовѣ русского (не украинского) университета, а пока то послѣдует безотлагательного открытія на существующей университетѣ кафедр русского азыка, русской словесности, русской истории и русского права; пока то послѣдует реформы державных середних школ в народном дусѣ и взывает правленіе русско-народной партіи открытія уже с началом ближайшого шк. года частной русской гимназии во Львовѣ». По політичнім рефераті д-ра Дудикевича ухвалено між иншим отсі резолюції: 1) Русско-народное вѣче в Журавнѣ, зная и признавая лиш один русский народ, протестует самым рѣшительным образом против кражи у русского народа его отвѣчного русского имени. 2) Р. нар. вѣче в Журавнѣ знает и любит Украину, яко малую часть безмежной русской земли (кацапска хитрость!) 3) Р. н. в. в Ж. признает послов державной думы и всіх других, которыи, отказующись от отвѣчного исторического русского имени, хотят его замѣтити смѣшным названіем «украинскій» — народными злодѣями и измѣнниками и взывает весь русский народ поборивати их яко своих врагов; послам-же, называющим себе украинцами, выражает свое рѣшительное недовѣріе. — Найближе віче кацапів в тій самій матерії має відбути ся за тиждень в Добрівлянах коло Калуша.

— **Красва рада шкільна** іменувала учительками в 2-класових народних школах: Стеф. Галькевичівну в Вільшаниці, Анну Гуляйвну в Лядзкім вел., Кат. Керницьку в Ромашівці Вікні, Кат. Войновську в Тшесньові, Йос. Гопновську в Шоломі, Алекс. Йосифовичівну в Бароківці, Мар. Лянґевичівну в Тираві; — учителями і учительками 1-кл. шкіль: Йос. Смичинського в Сидині, Альб. Клиновську в Хоровичах, Ельв. Скушванківну, в Позовичах, Вал. Компердівну в Лібертові, Петра Ющєца в Челюсниці, Ів. Третьака в Сьверхній, Ів. Слимковського в Закомарі, Сеф. Гандльову в Сигнівці, Ів. Овоца в Ельній, Каз. Садовского в Гронкові, Ольгу Терлецку в Фалині, Олек. Когутинського в Шутромивцях, В. Рудника в Кістрію, Вол. Запшала в Будах ланц., К. Тенчара в Білянах, Ол. Гавронського в Черемхові Ст. Орловську в Демоні, Й. Ярмовича в Чернелєві рускім, Й. Цетварского в Хваловичах, Ів. Слєдвинського в Татариніві, Бол. Банка в Горжацях, П. Росса в Немілові, Юл. Шмідівну в Ляшках гор., Петр. Кульчицку в Мар-

Матеріали до історії зносин Галичан з Буковинцями.

Ч. 41.

Лист із Воробкевича до Олекса. Барвінського, писаний у страстну суботу 1867.

(Дальше).

Тутъ, тамки недодержавъ я складаи, такъ якъ прозодія вімагає, но не могло оно енакше статися, щобъ ідею незатерти; ти рідкі мені знакомі блуди можъ чеслити до licentia poetica. Чи сі гостеночки твоїмъ бажанємъ відповіли, ти мені напвишишь; як и про все то, про що я тебе просивъ.

Тутъ ще посилаю тобі одну просту галуночку, бачъ таку, яку пре гойданці парубки дівчатамъ дають, ні мучена, ні віписувана, лєшь крашена у корі зъ лесниці и въ брасіліи:

У воротахъ Катирина
чуйко наслухала — і т. д.

Твій любій і гарній братъ Осипъ по довгимъ часу зновъ нагадався на мене и написавъ мені свої загальні уваги надъ моєми повістями «Олена» и того бизъ имья, жалую дуже, що вінъ спеціальнійши и обширнійши незапускався. Надіюся, що вінъ на листъ, котрого єму вразъ зъ твоємъ відсилаю, тоє зроби. Дуже високо я его почитаю. Бог зна, чи

я васъ за короткій часъ въ Львові незобачу, васъ бачити, зъ вами побалакати — то не требабъ мені більшої утіхи и щастья на сямъ світі. Написавъ вінъ мені и довшу розсправу про закони, якихъ оповідатель и повістописатель триматися має, гарно вінъ то написавъ и мені много прислужився.

Про судьбу мої Черниці радби я знати; якъ вамъ її не потрібно, тобъ я той уступъ, де Одарка море проклинає, зъ більшимъ житємъ відрисувавбимъ — и децо поправивъ и дець до друку передавъ — хочъ и зъ моїмъ коштомъ, якби не дуже много внісило бъ. Тинуся, що мої композиції подобалися — на поготові мою ще зо трє Тарасові поезіи... Якби мож якимъ способомъ мої Quinteta від Г. Баченского дістати, приконалибистися, мої братя, що и въ інструментальні музиці я незгірши пишу, а тамъ самі наші мелодії, наша гармонія! Незнаю чи мої матеріали (о котрихъ ти вже знаєшь) до драмъ, чи до оповіданъ — повістий приготовляти. Пишишь мені, васъ багато а я оденъ. Незабуйте на мене. Сповіднеки, робота и. д. переревають мене.

Бувай здоровъ

Твій щирій братъ

Д. М.

Р. S. Діставъ ти мого «Дяка» и другий листъ зъ примітками до него?

Въ страстну суботу 1867.

Хто писавъ у «Правді» Критику? Гарно написана, нема що казати, лишъ шкода, що вже у П. чеслі докінчилось...

Але жъ утявъ їхъ, наче у зеркалі їхъ четателямъ показавъ.

«Правда» гарне письмо, держімся, братя и підпераймось... щобъ наша література опручъ пустої полови и здорови зерно світу показала.

У «Нар. Голосі» поема «Шабля» красна, шкода, що метрумъ недодержаний, ідея гарна и поетъ много надійній.

Про метрумъ до моїхъ драмъ — и про искусство драматического писанія (поезій) напиши мені. Діло Шлегіля читавъ я разъ, но головні черти вже забувимъ, тра собі то діло справити — шо оно коштує?

На книжки и то на многі пришло я вамъ незабаромъ гроші, али вже якъ зъ Черновецъ вернуся — бо туде по веледідне зъ моєю дорогою жиною іхати маю... лишъ Бог зна, шо моє серце теперъ страдає, пишуче сі сумні рядки — моя дорога жина хора — я зъ нею до операції туде іхати маю, а якби врачі лікарі небізувались її вілічити — то буду премусенємъ ажъ у Львівъ поїхати. Боюся щобъ ракъ не бувъ!

(Дальше буде).

ківцях, Вл. Осадницьку в Вадлях скл., Ам. Годорську в Серадзі, Гн. Шубаргу в Качорівцях, Філ. Дзедзіцину в Скопаню, Конст. Вільчківну в Поверхові, Ів. Малияського в Липиці доя., Ілю Шалавту в Дичках і Вол. Скрентовича в Купашові.

Кр. рада шк. перенесла Мих. Грудзівського управ., о. Гната Шиха, учителя гр.-кат. релігії, Макс. Крушельницького і Мих. Малиша учителів 5-кл. міш. школи в Турці до 5-кл. муж. шк. в Турці, Рах. Мугерівну і Авг. Кабаровську учит. 5-кл. міш. шк. в Турці до 5-кл. жін. шк. в Турці, Марк. Янкевичеву учит. 5-кл. жін. шк. в Ліску до 5-кл. жін. шк. в Турці, Ів. Мадея учит. 5-кл. муж. шк. в Мельцу до 5-кл. муж. шк. в Соколові, Мар. Каспарківну учит. 2-кл. шк. на передмістю Поводова в Самборі до 4-кл. жін. шк. в Самборі і Вас. Кохалевича учит. 1-кл. шк. в Шитківцях до Стрілковець.

— **Іспит зрілості** в гімназії в Самборі відбув ся в днях від 25. червня до 4. липня. До іспиту приступило 51 учеників; з них здали іспит 29, поправку з одного предмету дістало 20, а 2 репробовані на рік. Свідчення зрілості дістали: Мих. Гузик, Натан Гавсман (з відзн.), Юл. Боженцкій, Теод. Чайковський, Ів. Драч, Ів. Федак, Альфред Фішлер, Юрій Княжинський (з відзн.), Станисл. Кубинський, Ів. Навоєвський (з відзн.), Яків Ліхтенштайн, Василь Лазор, Вартоломей Марків, Тад. Зеннег, Чеслав Незабитовський, Рудольф Николайчук (з відзн.), Андр. Палюх, Ів. Серафим, Франц Скарба, Юліян Струсевич, Озія Тайбельс, Леоп. Варзагер, Маркус Вайнерт, Казим. Виживковський, Самуїл Маєр, Анна Львовівна, Феліція Сташевська і Николай Гмитрик.

— **Страйк судових практикантів.** З Праги доносять, що судові практиканти урядили там свої збори в справі безвиглядного аваясу в їх кругах і зажадали висшої платні та деяких інших полекший. Свої жаданя мають поперти пасивним опором, який мав розпочати ся нинішнього понеділка. В тій справі вислано до міністра судівництва телеграму з загрозою виступлення із служби всіх судових практикантів в цілих Чехах, если не вдоволять їх жаданям.

— **Підроблені ренські.** Менше-більше від 10 літ курсують по цілій Австрії а головню у Відні срібні ренські, вибивані з металю Британія, дуже подібні до правдивих ренських. Тих ренських пускають фалшивники велику силу, бо до віденської менниці надіслано до кінця мая с. р. поверх 20 тисяч штук фальсифікатів. Правительство назначило 1.000 К нагороди за викрите ватаги фалшивників гільденових монет.

— **Чому жінчини більше говорять чим мужчини?** На однім з останніх засідань наукової академії в Парижі д'Арсонваль мав відчит про досліди д-ра Маражеа над працею при говореню. По довгих дослідах др. Мараже доказує, що жінчина завдяки окремшному типови віддихання мучить ся при говореню чотири рази менше чим мужчина. Іншими словами жінчина зможе говорити чотири рази довше чим мужчина. Др. Мараже обчислив, що одногодинне звичайне говорене відповідає 48 кілограмометрам, се є праці, якої треба би ужити при підношеню що секунди через годину 13 грамів на висоту одного метра. До обструкції в парламенті надавали би ся задля того жінчини ліпше чим мужчини.

— **Дрібні вісти.** Комітет укр. акад. молодіжи скликає довірочні збори академиків і матуристів на день 12. с. м. о 10. год. рано до салі „Академічного дому“, у Львові. На днешнім порядку справи: університетска, організаційна і просьвітна. — Дня 3. с. м. вечером убив грім в Карлові коло Снятина 13-літню Анну Калитчук в хвили, як загавляла качата до сіний, та поразив її матір. — Академія ветеринарній у Львові святкує 25-літній ювілей свого естнованя дня 21. с. м. при нагоді заг. зборів галицького тов-а ветеринарів.

Телеграми

з дня 8. липня 1907.

Гмунден. Цісар прибув ту в неділю по полудни у відвідини до кн. Кумберляндского і кн. Віртемберского. Населене приймало цісаря оваційно. По двогодиннім побуті в Гмунден монарх повернув до Ішлю.

Загреб. Всі хорвацкі і сербскі послы до австрійского парламенту прибудуть в найблизших днях до Загреба в ціли обговореня многих політичних справ з Хорватами і Сербамі з Залитаві.

Дося не знати, чи хорвацкій сойм, скликаний на 11. с. м., дійсно збере ся, бо кружляє чутка, що бан мав доручити президентови сойму рескрипт з відложенем сойму.

В Загребі супокійно. В многих місцевостях відбули ся віча на яких нарід зсолидаризував ся зі своїми послами.

Оповіщене.

Надзвичайні загальні збори товариства кредитового „Надія“ в Бережанах відбудуть ся в середу дня 17. липня 1907 о годині 2-гій по полудни в салі „Наді“ в Бережанах з слідующим порядком днешнім:

- 1) Вибір членів Дирекції і Совіта управляючого.
- 2) Зміна § 9 статута.
- 3) Признаве маркі презенційної для членів Совіта управляючого.
- 4) Розділ решти зиску за 1906 р. і евенчуальні внески членів.

Еслиб не зішлось вимагане статутом число членів, відбудуть ся того самого няд і в тім самім льокалі о годині 3 днешно полудни другі збори без огляду на число присутних членів.

Др. Чайковський От. Сеневицкій.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 6. і 7. с. м.: Ом. Шевчик де Орлович зі Львова, Мар. Шаяковска з Дулибова, Макс. Миян з Подбурта, Іван Коссак з Коросна, др. Стефан Бохеньский зі Збаража, Макс. Дуткевич з Відня, Евг. Мандичевский з Тернополя, Алекс. Степаненко і др. Микола Міхновский з Харкова, Ф. Сцидіор з Варшави, Мих. Киватович з Томашова, Т. Кончевич з Тростянка вел., Юл. Сіферяцкій з Лашина, Ігн. Львович з України, Мик. Левіцкій з Делятина, Бас. Вітер з Корчина, др. Адр. Копистянський з Коломиї.

Контора виміни

д. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

купує і продає

всякі

папери цінні і МОНЕТИ

по найдешевшій курсі деннім не числячи ніякої провізії.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 1. до 15. липня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлене. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. пол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High-Life представлене. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльоча при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Nowe Ustawy Kongrualne

д-ра Михайла Кравчика

начальника суду

Жигмонта Карасіньского

повітового надкомісаря

dla duchowieństwa katolickiego

з дня 24. лютого 1907 з законами і розпорядженнями давнійше і в часі друку виданими.

Брошурований примірник (5 1/2 аркушів друку) 1 К 20 с, з порученою пересилкою 1 К 55 с.

Продає книгарня

Л. Погоріллес в Снятині

і всі більші книгарні.

(1-3)

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	вночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:34
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновець	—	—	3:35	—	12:20
Станіславова	5:55	—	—	—	—
Коломиї	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:50	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любіня	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50†
Рава рускої	7:10	12:40	4:30	—	—
Янова	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10†
Брухович	7:10	12:40	1:4	4:50	8:20
Брухович	10:05†	—	3:2	5:30	9:35L
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	вночі
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновець	6:10	9:20	1:55	—	10:4
Черновець	—	—	—	—	2:51
Станіславова	—	—	—	5:50	—
Коломиї	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:26	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45H	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любіня	6:00	9:05	2:10†	4:50	10:51
Рава рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35†
Янова	6:58	9:15	1:35†	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34L
Брухович	9:05†	12:41†	3:45	7:10	11:35†
Зимної води	3:45	8:40	4:05	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в неділі і свята означені †, — в неділі і свята від 26/6 до 15/9 буквою H, — в неділі і свята а від 1/6 до 31/8 що день буквою L.